

Liber III

Qui. mo. sol. obli.

lectū gloſe ſignate ſup illo ꝑbo oīs obligatio
 rō. Scire debes q̄ oīs obligatio tollit
 ſolutōe eiꝰ qđ debet etiā ſi fuerit civilis tñ
 z ad. l. inductā in ꝑtrariū. ff. de ſolut. l. q̄ hōꝝ
 minē. §. fi. Rñ. dñs iuſt. q̄ ſpēale ē ibi q̄ al: d
 opat ſolutio quā credebat ſoluens. z pone
 ca. qualr aliqđ ſolū civiliter obligat. pone
 q̄ aliquis mihi. c. nūmerauerit. z ita natu
 ralr z civilr ſū obligat. fecit mihi poſtea pa
 ctū de nō petēdo. z ita tollit obligatio natu
 ralis z remanet civilis. Sed ſi ꝑ illud pa
 ctū factū de nō petēdo ignorās ſibi ſolūero
 qđ debebā nō liberor a civil. obli. ꝑ iſtā ſolu
 tionē q̄ opat repetitio nē. vnde liberatiōem
 parere nō pōt. vt in ꝑdicta. l. qui hoies. Itē
 ſi reus ſoluerit. In ſupioribz dictū est q̄ bñ
 liberat debitor ſolutōe eiꝰ qđ debet. ſz nūq̄
 quid ꝑ iſtā ſolutōem liberant fideiuſſores.
 Et rñd. q̄ ſic. z ecōuerſo. ſi ſoluat fideiuſſor
 creditori qđ ei debet liberat ꝑncipalis obi
 tor. hoc di. Itē ꝑ acceptilatiōem. Jam vidi
 ſtis vnū modū ꝑncipalē obli. tollēde. est et
 aliꝰ modus obli. tol. ꝑncipalis vt ꝑ accepti
 lationē. Sed dñe qđ est acceptilatio. z rñd.
 d. q̄ acceptilatio est imaginaria ſolutio. Si
 em creditor debitori ſuo illud qđ ſibi debet
 ex ver. obli. remittere velit poterit hoc face
 re in bñc modū ſi ꝑatrat debitorē hec verba
 dicere dñe creditor qđ tibi debeo ꝑ ſtipula
 rionez habes ne acceptū. z rñdeat creditor
 habeo. liberatus ē debitor ac ſi creditor ſol
 uiſſet qđ ei debuiffet. hoc d. Sed z grece rē.
 Videbat aliq̄bus q̄ ſtipulatio poſſet fieri
 ꝑ verba latina tñ z nō ꝑ verba greca: z qua
 ſi ad iſtā dubitationēz reſpon. iuſt. d. q̄ non
 ſolū ꝑ verba latina ſz etiā ꝑ verba greca pōt
 fieri acceptilatio dñi tñ q̄ ꝑ verba greca ſic ſi
 at ſic etiaꝑ ꝑ verba latina. z diſſoluunt ꝑ
 acceptilatiōem obligatiōes verbis ſolū mo
 do ꝑtracte. q̄ ꝑ ſentaneū est iuri obligatiōes
 verbis ꝑtractā ꝑbis poſſe diſſolui. Ad itē
 lectū ſinis notale ſignare ſup illo ꝑbo cer
 te. diſtinguere debes virū acceptilatio ſit in
 utilis rōne rei ſup qua ꝑcipit vt ſi ſup debi
 to ꝑditionali ꝑcipiat. q̄ talis acceptilatio
 inutilis est z q̄ nō habeat hanc vim acce
 pilationis attamē habet vim pacti. z ſic in
 telligo illas leges. ff. de rei ven. cū emproz. ff.
 de accepti. l. cū acceptil. aut rōne ꝑceptōnis
 inepte vt ſi tibi dica qđ ego tibi debeo hēs

ne acceptū in die. z tuiferſideas. habeo ac
 ceptū. z talis acceptilatio inutilis nō habet
 vim pacti. z ſic intelligo. l. ff. de accept. an in
 utilis. Sed z id qđ nō ſolū ſicut dictū ē ob
 ligatiōes ꝑtracte verbis pñt ꝑ accept. diſſoly
 ui. ſz z id qđ et aliq̄ alia causa debet pōt in
 ſtipulatiōem deduci. z ꝑ acceptilatiōes ꝑr diſſ
 ſolui. z hoc dicit. Sicut autē rē. Queſiui a
 legiſtatore an acceptil. poſſit fieri in ꝑre des
 bitū ſicut ſit in toto. z rñ. d. q̄ accep. pōt fieri
 ꝑ ꝑre debiti ſic poſteſt fieri ꝑ toto. h dicit. Et
 autē ꝑ dita rē. Tractatū est. s. q̄ obligat. alia
 a verbali pōt deduci in ſtipulationē. z tunc
 tolli pōt ꝑ acceptil. hic autē dicit q̄ ꝑ dita
 quedā ſtipulatio q̄ vulgo acq̄liano appellat
 Acquilus em q̄ valde fauorabilis erat ad
 ſtipulatiōes diſſoluēdas adiuuenit iſtū mo
 dū diſſoluēdit liberandi ꝑ acceptilatiōes de
 bitorē illū qui ex q̄cunq̄ ꝑtractu alio tenet
 rē q̄er ꝑtractu verbali ſic poſteſt liberari ꝑ
 acceptilatiōes ſis q̄ verbis ē obligatus. adiu
 uenit em ſtipulatiōem quandā in quā poſſ
 ſent deduci omnes alle obligatiōes que in ſti
 pulatiōem deducte ꝑ acceptilatiōem tolli pñt
 ſtipulatio em acq̄liana oēs obligatiōes
 nouat. Quā em ꝑfici debeat hec ſtipula
 tio narrare magis laborioſū est q̄ ſubtile. ap
 tiſſime em de hoc tradit in lra. z hoc dicit vt
 q̄ ad illū. §. ꝑterea nouatiōe rē. Jam vidi
 ſtis q̄ duobz modis tollit obligatio. tollit
 etiā tercio. ſz ꝑ nouatiōem volūntariā. vel
 ti ſi illa decē que debes ſeio ſeius ſtipulatus
 ſit ab aliq̄ alio mō q̄ a te aīo nouadi. q̄ tūc
 tollit ꝑma obligatio interuenū noue ꝑone
 z noua naſcit obligatio ꝑma obligatiōe trāſ
 lata in poſteriorē adeo etiā q̄ ſi nō valeat no
 ua obligatio ꝑma ꝑ ſcōdam nihilominꝰ tol
 lit. veluti ſi a pupillo ſine tutoris aucte fue
 ris ſtipulatus illud qđ tibi debebā. Dino
 em amittit actio tua eo q̄ ꝑma obligatio ſb
 lata est. z ſic inutilis ē actio q̄ ad effectū ex
 piendi est tñ aliqua ſz naturalis. z h dicit.
 Nō idē iuris rē. Sup dictū est q̄ ſi credi
 ſtipulatus fuerit a pupillo id qđ debitor ꝑ
 pilli ſibi debet tollit obligatio ipſius debito
 ris. ſz ſcīre debes q̄ nō idē iuris ē ſi creditor
 ſtipulatus ē a ſeruo alicuiꝰ aīo nouandi il
 lud qđ debitor ſibi debet. cū em ſcōda obliga
 tio nulla ſit ipō iure neq̄ naturali neq̄ civi
 li ꝑinde remanet ꝑior debitor obligatꝰ ac